

Cúi xuống vùng non xanh mát...

Tác Giả: Nguyễn Ngọc T

Thứ Hai, 25 Tháng 1 Năm 2010 17:21

Có nh quán cà phê Văn Nghệ có ông tr i chi u v a hè bán đ c , hay m cái băng nh c Tr nh Công S n Hát cho quê h ng Vi t Nam 1 thu âm năm 1969.

Nghe n đ u, th có m y lá bàng r i b a đó, tôi mu n ch y qua ôm ông đ c m t cái, vì ông đem nh ng bài hát này ra con đ ng v n ch rùng rùng nh c vũ tr ng, nh c tr ki u “yêu thì nói hông yêu cũng nói”... Gi a b i đ i mù m t, gi a xe c ng c xuôi, cô Ly c a b n m i năm tr c c t ti ng hát trong veo, “Cúi xu ng. Cho bóng đ dài. Cho xót xa m t tr i. Cho da th m trên ng i nay cũng phôi pha...”, nghe mát r i lòng, nghe kho d s .

Nh c “nghe kho ”, là ch c a th ng nh i ti m bán băng đĩa quen. M t n tôi ghé qua, nó khoe “em có nh c này nghe kho l m, b o đ m ch thích”, r i nó đem ra m y cái đĩa nh c thu âm h i năm m t ngàn chín trăm m y m i gì đó. G ng m t c a Thái Thanh, Hà Thanh... trên bìa đĩa coi tr m ng, trong sáng, h i quê quê, d th ng kinh kh ng. Nghe chúng n đ u, tôi đã nghĩ, tình c th ng nh t ng mình quà quý.

Nh ng th ng nh không tình c chút nào khi miêu t c m giác v m t bài hát b ng ch “kho ”, mà không ph i là “hay”, là “xúc đ ng”, là “s n tóc gáy”. Kho , vì d ch u, khoan khoái, tho i mái. Vút kh i ti ng đ m guitar b p bùng, là ch i v i ti ng hát non trong, m c m c, chân ph ng, đôi lúc v ng v , run r y. Ca sĩ không dùng b t c ph ng ti n nào k thu t nào đ n ng d a, l p li m hay che đ y, c h n nhiên nh v y c t cao ti ng hát t đáy lòng, thanh thoát.

Cúi xuống vùng non xanh mát...

Tác Giả: Nguy&#n Ng&#c T&
Thứ Hai, 25 Tháng 1 Năm 2010 17:21

Nh&#ng ca sĩ &#y sau này khi đ&#t đ&#n đ&#nh cao c&#a tài năng, h&# r&#c r&#, h&# n&#i ti&#ng, h&# thu nhi&# u b&#n nh&#c g&#n nh&# hoàn h&#o, nh&#ng s&# gi&#n đ&# năm x&#a mãi mãi &# l&#i v&#i... năm x&#a. Tôi ngã lòng vì s&# gi&#n đ&# đó. Khi u gi&#n đ&# mà m&#&#i năm tr&#&#c ch&#a ch&#c tôi đã thích, b&#ng đ&#ng b&#&#c chân qua tu&#i ba m&#&#i, b&#ng đ&#ng th&#y... kho&# khi đ&#ng tr&#&#c nh&#ng t&#m &#nh tr&#ng đen, nh&#ng b&#c tranh l&#a, nh&#ng trang vi&#t c&#a Th&#ch Lam, nh&#ng minh ho&# ngu&#ch ngo&#c m&#y nét chì, nh&#ng b&#n nh&#c thu âm năm x&#a năm x&#a, hay nh&#ng b&#n demo trên m&#ng...

Ông già b&#n tôi có l&#n nói, vi&#t sao cho càng gi&#n đ&# thì văn ch&#&#ng càng đ&#p. Tôi c&#&#i nói, “câu này c&#a chú m&#&#i m&#t ch&#, mà hai m&#&#i hai năm n&#a ch&#a ch&#c cháu làm đ&#&#c”. Ông c&#&#i c&#&#i, “sai bét, cháu đã làm đ&#&#c r&#i, m&#y cái truy&#n đ&#u tay đó”. Nh&#ng nh&#ng trang vi&#t gi&#n đ&#, ngây ngô có ph&#n kh&# kh&#o đó tôi càng s&#ng càng tr&#i đ&#i càng r&#i xa chúng. Gi&# mà vi&#t đ&#&#c v&#y, coi b&# khó h&#n lên tr&#i.

Ngó qua ngó l&#i, tôi th&#y c&#i l&#&#ng cũng v&#y. H&#i tr&#&#c, tôi mê c&#i l&#&#ng, mê ng&#n ng&# nh&#ng b&#n v&#ng c&# xa x&#a thu trên đĩa nh&#a. Ngh&# sĩ gi&#ng nào ra gi&#ng n&#y, ch&# nào tròn ch&# n&#y, ngón đ&#n dù tài hoa l&# l&#t đ&#n đâu v&#n gi&# s&# trong tr&#o, h&#n h&#u, v&#n tôn gi&#ng ca lên hàng đ&#u. Th&# v&#ng c&# này n&#u ng&#i k&# cassette th&#&#ng th&#c ch&#a đã, ph&#i đ&#ng tai nghe ké bên hàng xóm, hay ng&#i ngoài v&#&#n nghe trong nhà v&#ng ra, ch&# ti&#ng ca và ti&#ng ca, gió đàn qua đánh l&#i, mùi ác li&#t.

C&#i l&#&#ng gi&# đã qua th&#i hoàng kim, ng&#&#i ta bi&#n ra nhi&#u lý do, nh&#ng nó làm r&#i m&#t m&#t đ&#a hâm m&# nh&# tôi ch&# vì m&#t b&#a kia Vũ Linh n&#m tay Tài Linh ch&#y lên đ&#i c&# non. Xét theo tính h&#p lý, tôi ch&#p nh&#n đ&#&#c chuy&#n ca v&#ng c&# lúc yêu nhau, đánh nhau, b&#n gi&#t nhau, mi&#n là x&#y ra trên sân kh&#u, trên sàn di&#n, nh&#ng gi&#a đ&#&#ng t&# nhiên có hai ng&#&#i v&#a ôm khít r&#t m&#t nhìn đ&#m đ&#u&#i v&#a ca kh&#i kh&#i ch&#c tôi ph&#i nghĩ t&#i b&#nh tâm th&#n. Tô Ánh Nguy&#t năm x&#a đầu n&#i đầu xa con ch&# c&#n ngh&#n ngàò b&#&#c t&#ng b&#&#c run l&#y b&#y, n&#m ti&#n trong tay bay b&#i b&#i...

Tô Ánh Nguy&#t bây gi&# v&#a gào thét v&#a b&#t xé hàng khuy áo khoe da th&#t, m&#t gì đâu. Chia s&# ý nghĩa này v&#i ba đ&#a b&#n, m&#t đ&#a c&#&#i “v&#y m&#i là tìm tòi, sáng t&#o”, đ&#a kia h&#i v&#n “b&# khùng sao mà đi coi c&#i l&#&#ng”, đ&#a còn l&#i nói “th&#y ghê thi&#t nh&#ng th&#i này nó... ph&#c t&#p v&#y”. &#a, đúng là th&#i này ph&#c t&#p thi&#t, b&#a tr&#&#c mu&#n mua cái áo “nhìn th&#y kho&#”, màu s&#c nh&# nh&#n, hoa văn đ&#n gi&#n, kín đáo mà ph&#i l&#c tung c&# c&#a hàng trong con m&#t cảm h&#n c&#a ch&# ch&#. Sách, băng đĩa thì nh&#t thi&#t ph&#i siêng năng l&#c l&#i, lâu lâu m&#i rinh đ&#&#c m&#t cu&#n văn đ&#p ki&#u Th&#ch Lam, lâu lâu m&#i ch&#p đ&#&#c m&#t vài đĩa “nh&#c nghe kho&#”, sao chép l&#i t&# nh&#ng nguyên b&#n c&#a m&#y ch&#c năm tr&#&#c nên ch&#t l&#&#ng cũng đ&#&#c chẳng hay ch&#.

Có l&#n h&#i th&#ng nh&# m&#y cái đĩa nh&#c c&# l&# sĩ này bán ch&#y không, nó nói “ng&#&#i ta mua nhi&#u

Cúi xuống vùng non xanh mát...

Tác Giả: Nguyễn Ngọc T
Thứ Hai, 25 Tháng 1 Năm 2010 17:21

l m, nh ng ch là tr nh t. L i h i ti p, “b th y t i m t m i già nua l m sao mà nghĩ nh c này h p v i t i”. Th ng nh c i, “t i em th y ch không đeo vòng vàng gì h t”. Câu tr l i này làm t i nh m y giai tho i thi n, ki u nh hai ông đi bên b sông, m t ông h i đ i ni t bàn là gì, s tr l i, “mau”. H i “mau gì”, ông s tr l i, “xem n c”. Hi u ch t li n.

B a qua ng i quán chi u v ng ng t, ông đ c l i m cái đĩa hát c , cô Ly đ gi ng ca mát r i ra hè ph , “Cúi xuống. Vùng non xanh mát. Và cao ti ng hát cho c n u phi n tan...” b ng th y tâm h n m i m t c a mình đang đ c s gi n đ nào đó c u chu c. C m giác gan bàn chân t i ch m vào m t đ t, hình nh t i v a tháo giày ra b bên đ ng.

Nh ng tu i hai m i g p gì cũng hăng hái đeo mang, th y gì cũng h n h v l y vào mình, l nh k nh nh ng ph n son, tô v và xiêm áo, tu i hai m i y gi n m l i đ đâu?